

Vapaaksi katkeruudesta

Jaak. 3:13-18

13. Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Näyttäköön hän tekonsa hyvällä vaelluksellaan, viisaasti ja säävyisästi.

14. Mutta jos teillä on sydämessänne katkera kiivaus ja riitaisuus, älkää kerskaillko ja valehdelko totuutta vastaan.

15. Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta vaan maallista, sielullista, riivaajien viisautta.

16. Sillä missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on myös epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa menoa.

17. Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaisaa, lempeää, taipuisaa, se on täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se on tasapuolinen ja teeskentelemätön.

18. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhantekijöille.

Viisaus ja sen hedelmät

Hyvin koulutettu suomalainen on ylpeä sivistyksestään ja tiedoistaan. Paraskaan koulutus ei kuitenkaan takaa sitä, että hän osaisi tai haluaisi käyttää tietojaan ja taitojaan viisaasti. Tietoviisaus ei nimittäin takaa sydämen sivistystä. Luvun alkuosassa Jaakob puhui kielestämme tulena, joka voi sytyttää valtavan metsäpalon. Kielen ja sen taustalla olevan sydämen hallintaan tarvitaan viisautta. Viisaus määritellään usein taidoksi käyttää hankkimaansa tietoja ja taitoja hyödyllisesti. Mutta mistä viisautta voi saada?

Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Näyttäköön hän tekonsa hyvällä vaelluksellaan, viisaasti ja säävyisästi. Mutta jos teillä on sydämessänne katkera kiivaus ja riitaisuus, älkää kerskaillko ja valehdelko totuutta vastaan. Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta vaan maallista, sielullista, riivaajien viisautta. Sillä missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on myös epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa menoa. (13-16)

Jaakob luettelee kolme eri viisauden tyyppiä. On ylhäältä tulevaa eli Jumalan antamaa, on maallista ja myös riivaajien viisautta. Maallisella viisaudella pyritään varmistamaan taloudellisia etuja, menestystä ja vaikutusvaltaa, mutta usein se johtaa kuitenkin kateuteen ja riitaan niiden kanssa, jotka pyrkivät omilla taidoillaan viemään meiltä etuja, jotka katsomme meille kuuluvan. Usein tuloksena on ihmissuhteita, joita hallitsee keskinäinen katkeruus. Japanilainen sananlasku kuuluu: "Valehtelu on yksi kielen murre." Maallisen viisauden parissa moni pääsee hämmästyttävän pitkälle petollisin keinoin.

Riivaajien eli demonien viisaus ei suinkaan tarkoita tyhmyyttä, niin kuin kuuluu joskus väitettävän. Joskus käyttämämme ilmaus "pirullisen viisas" tarkoittaa häikäisevän taitavaa menettelyä, jolla ihminen kykenee voittamaan itselleen etuja ja painamaan toisia alas. On olemassa pimeyden voimista kumpuavaa okkultistista viisautta, jolla sen harjoittajat kykenevät saamaan luotettavan tuntuisia ennustuksia ja hämmästyttäviä etuja itselleen. Pimeydestä tulevan viisauden käyttö kuitenkin orjuuttaa harjoittajansa ja voi koitua hänelle tuhoisaksi.

Jumalan viisaus

Kuvatessaan ylhäältä tulevaa Jumalan viisautta Paavali osoittaa, että maailma saattaa pitää sitä hulluutena, kun se tulkitaan helposti jonkinlaiseksi heikkoudeksi tai pehmoiluksi:

*Koska Jumalan viisaudesta maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat. Juutalaiset vaativat ihmetekojä, ja kreikkalaiset etsivät viisautta, mutta me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta. Hän on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, **Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus**.Hänestä (Jumalasta) on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille **viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi**...(1. Kor. 1:21-24,30)*

Ylhäältä tulevasta viisaudesta ihminen pääsee osalliseksi tunnustamalla oman ylpeytensä, itsekkyytensä ja itseriittoisuutensa synniksi, anoen sitä anteeksi sillä perusteella, että Jeesus on sille kuuluvan oikeudenmukaisen rangaistuksen sijastamme kärsinyt Golgatan ristillä. Usko merkitsee oman itsensä jättämistä Jeesuksen varaan omistaen kaikkien syntien anteeksiantamuksen. Silloin Pyhä Henki tulee sydämeen ja avaa sen sisältä käsin näkemään todellisen viisauden luonteen. Jaakob kuvaa sitä:

Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaisaa, lempeää, taipuisaa, se on täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se on tasapuolinen ja teeskentelemätön. (17)

Ylhäältä tuleva viisaus on siis turvautumista Jeesukseen, jonka Jumala on antanut meille viisaudeksi. Hän itse kutsuu tähän viisauteen näin:

*"Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja **oppikaa minusta**, sillä minä olen **sävyisä ja nöyrä sydämeltäni**. Näin te löydätte levon sielullenne, sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-30)*

Omasta viisaudesta luopuminen ja Herran viisauteen luottava pääsee kokemaan syvää sydämen rauhaa ja vapautta turhista huolista, sillä Herra pitää hänestä huolta.

Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhantekijöille. (18)

Oikeamielisyyden harjoittaja antaa toisten korjata riitonsa hedelmät ja kaikki ne edut, joita he voivat niistä itselleen saavuttaa. Herran oma saa jatkaa rauhassa vanhurskauden siemen kylvämistä. Niin hän voi luottaa siihen, että työ ei mene hukkaan. Vanhurskaille kylvetään valo ja oikeamielisille ilo. Kristukselta lahjaksi saatu vanhurskaus vaikuttaa hiljaisuutta ja varmuuden ikuisesta elämästä.

Miten voi päästä vapaaksi katkeruudesta?

Yksi tehokkain tapa, jolla Sielunvihollinen pyrkii sotkemaan uskovien elämää ja viemään heiltä pelastuksen ilon, on saada heidät katkeriksi. Katkeruus saattaa kohdistua olosuhteisiin, toisiin ihmisiin tai jopa Jumalaan. Katkeruuden taustalla on usein kateutta, riitaa ja menetyksiä. Väittäisin, että anteeksiantamattomuus ja katkeruus on pahin suomalaisten kansantauti. Se vaivaa liikaa myös uskovia.

Lukematon määrä suomalaisia kantaa sydämessään katkeruutta jotakuta toista, olosuhteitaan ja jopa Jumalaa kohtaan. He eivät mielestään pysty tai oikeastaan eivät halua antaa anteeksi niille, jotka ovat rikkoneet heitä vastaan. Usein taustalla on riitoja rahasta, riitoja perinnönjaosta, avioliitto ongelmia, työpaikkojen alistamiskoke-

muksia, vanhempien ja lasten keskinäisten odotusten törmäyksiä, monenlaista sairautta jne.

Perintöriidat

Muistan, miten oman sukuni normaalit ihmissuhteet muuttuivat katkeruudeksi ja vihaksi, kun oikeusistuimia myöten taisteltiin suhteellisen rikkaan isoisäni perinnöstä. Katkeruus kietoutuu näin usein ahneuteen ja itsekkyyteen. Läheiset ihmiset eivät enää halunneet tavata toisiaan ja muuttuivat toisilleen aivan vieraiksi.

Jeesus tulee tuomitsemaan kaikki ihmiset viimeisellä tuomiolla, mutta nyt hän ei suostu jakomieheksi ihmisille heidän perintöriidoissaan, koska mikään oikea ja tasapuolinen tuomiokaan ei tyydytä ahnetta ihmistä. Luukas kirjoittaa:

Joku kansanjoukosta sanoi Jeesukselle: "Opettaja, sano veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön." Mutta Jeesus vastasi hänelle: "Ihminen! Kuka on asettanut minut teidän tuomariksenne tai jakomieheksenne?" Sitten hän sanoi heille: "Olkaa valppaat ja karttakaa kaikenlaista ahneutta, sillä ihmisen elämä ei riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi ylen määrin." (Luuk. 12:13-15)

Älä usko valhetta!

Katkeran ihmisen korvaan Saatana kuiskuttaa erittäin hyvin myyvää valhettaan: "Et ikinä kykene antamaan tuota tekoa anteeksi. Et voi milloinkaan päästä vapaaksi katkeruudesta." Tuota valhetta uskoen lukuisat uskovatkin saattavat vuositolkulla kantaa katkeruutta häntä väärin kohdellutta seurakuntaa tai pastoria kohtaan. Katkeruus ja sen synnyttämät pahat puheet ovat jakaneet ja jopa tuhonneet monia seurakuntia.

Siksi on äärimmäisen tärkeätä tiedostaa, että katkeruus ja anteeksiantamattomuus ovat syntejä, joista voi päästä vapaaksi. Katkera ihminen voi vapautua siitä siihen määrään asti, että hänestä tulee rauhantekijä, joka kantaa hyvää vanhurskauden hedelmää. Hänessä voi sitten alkaa kukoistaa se, Jumalan viisaus, josta Jaakob kirjoittaa:

Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaisaa, lempeää, taipuisaa, se on täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se on tasapuolinen ja teeskentelemätön. (17)

Kaikki ihmissuhteet hyväksi

Luulen, että jokainen suomalainen allekirjoittaa lauseen: "Onnelliseen ja rikkaaseen elämään tarvitaan hyviä ihmissuhteita." Harva on valmis kuitenkin muokkaamaan lauseen raamatullisempaan muotoon: "Onnelliseen ja rikkaaseen elämään tarvitaan hyvät ihmissuhteet". Ei riitä, että meillä on ylipäänsä hyviä ihmissuhteita. Voidaksemme elää onnellisesti meillä ei saa olla yhtään ainoaa sellaista ihmissuhdetta, jossa kannamme vihaa, katkeruutta tai anteeksiantamatonta mieltä jotakuta kohtaan. Monta mitä parhainta ystävyysuhdettakaan ei kykene korvaamaan yhdessä ihmissuhteessa kannettavaa katkeruutta. Katkeruus on tehokkain mahdollinen ilon pilaaaja ja onnen riistäjä. Kaikkien ihmissuhteiden täytyy olla Jumalan tahtomalla tavalla kunnossa voidaksemme elää onnellisina.

Etäiset suhteet

Hyvien ystävyysuhteiden solmiminen tänä aikana, jonka tunnusmerkkejä on loke-roituneisuus, yksityisyys, toisten jättäminen rauhaan, oman onnensa nojaan, ei ole

totisesti helppoa. Vaikka suhteita syntyisikin, niin usein heti alkuun varaudutaan mahdollisesti nouseviin ongelmiin. Pyritään pitämään riittävää etäisyyttä toisiin, ettei jouduttaisi sitten kokemaan katkeria pettymyksiä. Erityisesti on syytä pelätä sellaisia ihmisiä, jotka näyttävät vaativan meiltä kohtuuttomasti aikaa, huolenpitoa ja vaivanäköä. Omissa asioissammehan on meille ihan tarpeeksi.

Hankalat ihmiset

Jos ja kun hyviä suhteita saadaankin solmituksi, niiden säilyttäminen hyvinä on sitäkin vaikeampaa. Jostain syystä meidän jokaisen lähipiiriin ilmestyy ennemmin tai myöhemmin ns. hankalia lähimmäisiä. Heillä on vikansa, he ärsyttävät meitä monin tavoin ja joudumme usein kokemaan nahoissamme aitoa vääryyttä, vaikka olemmekin yllättävän sokeita sille vääryydelle, jolla jatkuvasti muita piinaamme. Ennemmin tai myöhemmin huomaamme olevamme katkeria näille hankalille ihmisille, joita löytyy kodista, suvusta, työpaikoilta, kouluista, seurakunnista ja kristillisistä yhdistyksistä. Heitä on joka puolella. Heitä ei pääse mihinkään pakoon.

Kulissit ja Impivaara

Tiedämme kyllä, että toisten kanssa pärjääminen olisi taloudellisen menestyksemekin kannalta äärimmäisen tärkeää. Siksi moni on lähtenyt rakentamaan kulissi-elämää, jossa yritämme olla hyvää pataa hyvinvointimme kannalta tärkeiden ihmisten kanssa vastoin sisimpiä tuntojamme. Kotona tai lasin ääressä sitten on pakko tuulettaa ja haukkua takana päin noita hankalia lähimmäisiämme.

Kun sitten paineet eivät tuulettamalla enää purkaudu riittävästi, turvaudutaan aitoon suomalaiskansalliseen ratkaisumalliin: Lähdetään lätkimään. "Jostakin löytyy se Impivaara, jossa kukaan ei minun niskaani puhalla." Vaihdetaan työpaikkaa, asuntoa, paikkakuntaa, koulua, jopa puolisoa. Lyödään poikki suhteet hankaliin lähimmäisiin. Taakse katsoessamme näemme vanan katkaistuja tai katkenneita ihmissuhteita.

Katkeruuden loukku

Suomalainen on katkeruudellaan tuominut itsensä yksinäisyyden loukkuun. Kun ihmettelemme, miksi kukaan ei mene noitten yksinäisten luo, vastaus on usein karuakin karumpi. Monikin yritti, mutta katkeruutensa yksinäiseksi ajama oli niin täynnä siilin piikkejä, että keneltäkään ei enää onnistu pääsy hänen sydämeensä asti.

Suomalainen kulkee tätä kierrettään katkeraan loppuun asti siinä toivossa, että jostakin löytyisi se prinssi tai prinsessa, jonka ystävyys tai rakkaus kykenisi tekemään hänet lopulta kuitenkin onnelliseksi. Mutta kukaan ihminen ei voi toisen loputonta rakkauden nälkää tyydyttää. Siihen kykenee vai Jumala.

Totuuden hetkiä

Joskus hänelle tulee kuitenkin totuuden hetkiä, jolloin hän joutuu hiukan kurkistamaan myös omaan sydämeensä. "Olisiko minussa itsessäni sittenkin jotain vikaa?" Mutta pian tämän tyyppiset kysymykset saadaan tukahdutetuksi. Aina joku ymmärtäjä tulee puolelleni ja tukee katkeruuttani tuota hankalaa lähimmäistäni kohtaan. Usein hän nyökkäilee katkeralle vain päästäkseen hänestä nopeasti eroon, sillä katkeruuttaan purkavaa ei oikeastaan kukaan halua kuunnella.

Kun juutalainen piti itseään todella jalomielisenä kyettyään antamaan kolme kertaa anteeksi saman ilkeän tempun tehneelle lähimmäiselle, suomalainen tyytyy kahteen

kertaan. Siihen verrattuna Pietarin ehdotus Jeesukselle Matt. 18:ssa siitä, että häneltä saattaisi löytyä jopa seitsemän kertaa anteeksiantamusta hankalaa toveria kohtaan tuntui todella ruhtinaalliselta. Sitä kovempi oli Jeesuksen vaatimus tekstimme edellä: "Sinun on annettava anteeksi yhtä monta kertaa kuin toinen rikkookin!"

Oman sydämen synnin kierre

Totuuden kohtaaminen ja myöntäminen on syntiselle ihmisluonnolle kaikkein vastenmielisin asia. Mutta Jumalan sana sen kuitenkin tuskallisella tavalla osoittaa. Ongelmamme ei sittenkään ole hankalat lähimmäisemme, vaan se että emme yksinkertaisesti kykene antamaan anteeksi sitä ensimmäistäkään kertaa!

Lisäksi totuus paljastaa meille, että ihmissuhteiden hankaluus onkin enemmän minun omassa kateudessa, ylpeydessäni ja itsekkyydessäni kuin tuon naapurini vastaavissa ominaisuuksissa. Vaikka kaikki maailman muut ihmiset olisivat enkeleitä, minä olen auttamattomasti katkeruuteni orja niin kauan kuin kateus ja ylpeys ajavat minut itsesääliin ja vihaan niitä kohtaan, joilla menee minua paremmin.

Jos kierre saa jatkua, viha luo kiinteää katkeruutta, katkeruus masennusta. Jos yhä kierrettä viedään eteenpäin, lopputulos on epätoivo kaikkine hirvittävine seurauksineen. Kuka tahansa pääsee tämän kierteen hirvittävään loppuunsa asti, jos vain antaa oman sydämensä katkeruudelle vallan.

Katkeruuteensa jääville ei mitään apua

Onko nyt sitten mitään apua katkeroituneille ihmisille, niille jotka eivät enää halua antaa anteeksi toisille. Jeesuksen vertaus kuninkaan palvelijasta, joka saatuaan anteeksi valatavan summan ei halunnut antaa itselleen velkaa olleelle toverilleen pientä summaa anteeksi, on karmean suora tästä asiasta. Yhdellekään, joka ei halua luopua katkeruudestaan ja anteeksiantamattomasta mielestään, ei tule koskaan olemaan mitään anteeksiantamusta myöskään Jumalalta.

Silloin herra kutsui palvelijan eteensä ja sanoi: 'Sinä kelvoton palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, koska sitä minulta pyysit. Eikö myös sinun olisi pitänyt armahtaa palvelustoveriasi, niin kuin minäkin armahdin sinua?' Vihastuneena herra jätti hänet vanginvartijoiden käsiin, kunnes hän maksaisi koko velan. Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi. (Matt. 18:32-35)

Miksi armollinen ja anteeksiantava Jumala ei katkeruutta ja anteeksiantamattomuutta sitten antaisi anteeksi? Antaahan hän katuvalle murhamiehelle, huorin tekijälle ja varkaallekin anteeksi Jeesuksen uhrin tähden. Siksi, että anteeksiantamattomuuden ja katkeruuden ydin on siinä, ettei ihminen tunnusta totuutta itsestään, ei näe eikä tunnusta omaa pahuuttaan eikä siksi myöskään sydämestään pyydä syntiään anteeksi.

Katkeruus epäuskon syntiä

Mutta juuri tämä sydämen kovuus, jossa kyllä syytetään toisia pahasta, mutta ei nähdä omaa käsittämättömän suurta syntisyyttä, on epäuskon olemus. Epäusko työntää Jumalan armon pois, ei tarvitse sitä. Katkera anteeksiantamaton mieli on synti, joka on suuruudeltaan verrattavissa 10.000 talentin (1 talentti = 6000 denaria) velkaan. Jos denarin eli yhden päiväpalkan suuruus olisi 80 euroa, niin nykyrahassa

summa edustaa 4800 miljoonaa euroa. Se synti, jonka uhriksi olet joutunut, on verrattavissa sataan denariin, nykyrahassa 8 000 euroon.

Jos ja kun olet katkera ja anteeksiantamaton sille lähimmällesi, joka on tehnyt sinua vastaan aitoa syntiä aiheuttaen sinulle esimerkiksi 8 000 euron verran tappiota, oma syntisi on Jumalan silmissä 600 000 kertaa suurempi. Katkeruuden synti on suurenuslasi, joka suurentaa lähimmäisesi synnin omissa silmissäsi 600 000 kertaiseksi. Jos katsot, että sinulla on oikeus olla katkera ja anteeksiantamaton, olet täysin sokea omille synneillesi, etkä siksi pyydä Jumalalta armoa. Työnnät pois Jumalan Pojan Golgatalla hankkiman käsittämättömän lunastushinnan, joka riittäisi kyllä sinun suuriin synteihisi. Niin tehdessäsi jäät valheen valtaan, sokeuteen ja epäuskoon. Tuomitset itse itsesi iankaikkiseen rangaistukseen.

Apu katkeruutensa synniksi tunnustavalle

Mutta onko sitten mitään apua sellaiselle, joka on *valmis* tunnustamaan, miten kohalokas synti hänen katkeruutensa on ja *haluaisi* saada sen anteeksi. Voiko ihminen saada avun voidakseen antaa lähimmäiselleen anteeksi? Jumalan kiitos, apu löytyy! Jeesus Kristus tuli tänne maan päälle juuri sinun katkeruutesi synnin tähden. Hän kantoi Golgatan ristillä sen iankaikkisen rangaistuksen, joka sinulle kuuluisi, jotta sinä pelkästä armosta saisit koko hirvittävän katkeruutesi anteeksi.

Kun siis vihdoinkin alat nähdä omat syntisi ja sen, ettei itse voi omaa sydäntäsi muuttaa, sinulla on toivo. Kun vihdoinkin tunnustat, että olet täysin avuton omassa varassasi elämään hyvissä ihmissuhteissa toisten ihmisten kanssa, sinulla on toivo.

Armahtava Jeesus

Kun tunnustat totuuden omasta hirveästä syntisyydestäsi ja kammottavasta katkeruudestasi ja pyydät apua Jeesukselta, Herra Jeesus tulee luoksesi. Hän vakuuttaa sinulle, että sinun 10.000 talenttiasi on kaikki sinulle anteeksi annettu. Hän maksoi sinun velkasi Golgatan tuskillaan.

Parantava prosessi

Hän astuu jopa sydämeesi asumaan ja alkaa sydämesi sisältä käsin hoitaa suhteitasi lähimmäisiisi. Kun Hänen anteeksiantamuksensa valossa näet saamasi armon suuruuden, Hän antaa sinulle halun antaa anteeksi lähimmällesi. Hän käy sydämesäsi kertomaan sinulle, kuinka paljon Hän myös tuota sinua vastaan rikkonutta lähimmäistäsi rakastaa. Hän avaa silmäsi näkemään todellisuuden oikein. Alat rukoilla siunausta tuolle, jota ennen kirosit. Hän auttaa sinua tekemään päätöksen antaa anteeksi. Anteeksiantamushan on päätös siitä, että meidän välillämme olleet asiat eivät saa nousta enää yhteytemme esteeksi. Hän auttaa puhumaan ja osoittamaan rakkautta sinua vastaan rikkonutta kohtaan. Hän auttaa sinut takaisin yhteyteen sen ihmisen kanssa, josta katkeruus ja synti erotti sinut.

Joka kerta kun katkeruus nostaa jälleen päätään, saat aloittaa alusta. Pyydät Herralta ensin anteeksi koko oman anteeksiantamattoman mielen syntisi. Rukoilet sitten siunausta ja hyviä lahjoja lähimmällesi, puhut hänestä, mutta vain hyvää. Otat uudestaan yhteyttä häneen. Osoitat hänelle rakkautta.

Entä, jos toinen ei anna anteeksi

Voi olla, että lähimmäisesi ei ole ollenkaan valmis antamaan sinulle anteeksi, mutta nyt ei olekaan siitä kysymys, vaan siitä, että sinä annat hänelle anteeksi ja pyydät myös omia vääryksiäsi anteeksi. Voi olla, että sinun mielestäsi oma vääryytesi vain 5% ongelmasta ja toisen osuus 95% (Tosin vastapuolesi todennäköisesti pitää omaa osuuttaan 5%:na.) Silti sinun on tehtävä ensin parannus omasta 5%:stasi.

Kun tarpeeksi monta kertaa kierrät tätä oman katkeruutesi anteeksi pyytämisen, sen anteeksi omistamisen, ja toiselle rakkauden osoittamisen kehää, saat eräänä päivänä huomata, että katkeruutesi on kadonnut. Olet saanut takaisin entisen ystäväsi. Sinun ei tarvitse enää juosta pakoon, ei katkoa ihmissuhteita. Saat Kristuksen armahtamana kokea yhteyttä.

Niittenkin kohdalla, jotka eivät sinulle anna anteeksi, saat kokea, että Herra vapauttaa sinut katkeruudesta heitä kohtaan ja vilpittömään rakkauteen heitä kohtaan. Golgatalla meidän syntimme sovittanut Ylösnoussut Herra kykenee tähän sinun elämässäsi, jos suostut totuuteen ja Hänen armonsa käsittelyyn.

Pitkä prosessi

Voi olla, että taistelussasi katkeruudesta vapautuaksesi kuluu paljonkin aikaa. Muistan, miten lähetystyössä kesti viisi vuotta puolessa vuodessa kehittyneen katkeruuden käsittelyyn. Mutta lopulta Herran työssä toisiinsa katkeroituneet lähettiöverit saivat taas armon ottaa toisiaan hartioista kiinni ja lausua: "Rakas, veli Herrassa!" Ei tarvinnut näytellä hurskaampaa kuin oli, koska totuus puolin ja toisin nähtiin ja tunnustettiin. Mutta ei tarvinnut myöskään loputtomasti tuijottaa toisen virheitä ja puutteita, kun sai katsella siihen Herraan, joka rakastaa veljeäni samalla Golgatan verisellä armollaan kuin minuakin.

Näin pitkällisen ja ajoittain uuvuttavan taistelun suurena siunauksena oli nähdä kuinka käsittämättömän suuri on Jumalan rakkaus Kristuksessa Jeesuksessa. Vaikka toistamiseen sama katkeruus nosti päätään, sai aina uuden armon sen oikeaan käsittelemiseen. Näin katkeruutensa kamppailevaa uskovaa Herra pääsee kasvattamaan nöyryyteen ja voi näitä myös käyttää toisten auttamiseen.

Kerta heitolla vapaaksi

Mutta joskus Herralla on varattuna yllätyksiä omilleen. Muistan, miten eräs kristitty rouva Japanissa tuli luokseni. Hänen avioliittonsa oli muutamia vuosia aiemmin ajautunut eroon. Hänen tehtäväkseen oli jäänyt ahtaissa oloissa kasvattaa kahta lasta. Alkuvuodet työ ja lasten kasvatus oli vienyt häneltä kaikki voimat. Mutta sitten eräänä päivänä hän sai kuulla, että hänen entinen miehensä oli mennyt uusiin naimisiin, saanut lapsen ja näytti elävän onnellista elämää. Silloin katkeruus syöksyi vyörynä hänen sydämeensä. Hän vihastui Jumalalle siinä määrin, että heitti Raamattunsa menemään. Myöhemmin hän kyllä katui ja hankki uuden Raamatun.

Kun kaiken tämän tiesin, yritin selittää, miten hän voisi päästä vapaaksi katkeruuden kierteestä. Aikansa kuunneltuaan hän keskeytti: "Tuo kaikki on aivan totta, mutta se ei ole enää ajankohtaista minulle. Eilen Jumala teki ihmeensä sydämessäni. Jeesus pyyhki kerta heitolla koko katkeruuden sydämestäni pois!" Herra voi käsitellä sydämesi synnit.

Anteeksiantamus yhteyteen palaamista

Joskus kuulee sanottavan: "Annoin kyllä anteeksi, mutta emme voi enää toistemme kanssa tulla toimeen." Lause on valhe. Anteeksiantamus merkitsee sitä, että synnin tähden eroon joutuneet palaavat toistensa yhteyteen. Se ei aina tosin voi merkitä, että paikallisesti tai ulkoisesti voitaisiin enää palata entiseen, mutta silti sydänten paluuta toistensa luo. Eihän Jeesuskaan anna jotain vähempää armoa, kuin vapaata pääsyä takaisin Isän sydämelle asti.

Raamattukoululaisen todistus

Muistan Koben Raamattukoulusta nuoren neidon. Hän kävi kokonaiset kaksi vuotta Raamattukoulua, joista ensimmäisen ajan toimin myös siellä opettajana. Epälukuisia kertoja hän pyysi saada sielunhoitoa, koska hän ei mitenkään kyennyt ymmärtämään Raamatun evankeliumia, vaikka kuinka opiskeli Jumalan Sanaa. Tiesin, että hän kävi myös muiden opettajien luona etsimässä neuvoa samaan kysymykseen. Joskus hän huokaili, pitäisikö hänen saada uudestaan kaste, sillä hänet oli kotiseurakunnassaan kyllä kastettu. Kerran hän taas kyseli, pitäisikö hänen oppia puhumaan kielillä voidakseen uskoa Jeesukseen.

Toisen vuosikurssin lopulla sain häneltä viestin, joka kuului näin:

"Kävin useita kertoja keskustelemassa kanssasi, kun en ymmärtänyt Jeesuksen valmistamaa pelastusta. Se oli minulle todella tuskallista aikaa. Toisen vuosikurssin lokakuussa isäni sai aivoinfarktin ja joutui sairaalaan. Tapahtuma toi pintaan sen, miten syvästi minä olen syntinen. Pian avioliiton solmimisen jälkeen isäni alkoi harjoittaa kotiväkivaltaa äitiäni kohtaan. Sitä nähden ja kokien kasvoin. Yhdessä vaiheessa se oli niin hirveää, että jouduimme keskellä yötä äitimme kanssa pakenemaan kotoa. (Siihen aikaan tosin muin nykyään kodin sisäisestä väkivallasta ei puhuttu ja sitä pyrittiin kaikin voimin salaamaan. Siksi avun hakeminen oli vaikeaa.) Väkivalta oli kansakoulun kolmannen ja neljännen luokan aikana pahimmillaan. Rakkaudesta meihin lapsiin äitini, joka ei ollut tehnyt mitään pahaa, joutui isäni ja isäni äidin edessä maahan asti polvistuen anomaan sitä, että pääsisi takaisin kotiinsa. Kotiamme hallitsi isäni itsekäs väkivalta.

Sitten tapahtui yhtä ja toista. Isän väkivaltaisuus jatkui yhä, vaikka muuttuikin enimmäkseen henkiseksi ja sanalliseksi muodoltaan. Siksi kun isäni sairastui, sydämestäni toivoin, että hän kuolisi tai edes äitini ottaisi hänestä nyt avioeron. En osaa tarkemmin eritellä äitini ja pikkusiskoni tunteita, mutta kyllä hekin vihasivat isää, vaikka heissä oli toisin kuin minussa ehkä hiukan lempeyttäkin tätä kohtaan.

Vaikka olin kristitty ja opiskelin Raamattukoulussa, koin olevani ei-kristittyjä paljon sydämettömämpi ihminen. Lähdin kuitenkin auttamaan äitiäni Nagoyaan isäni jouduttua sairaalaan. Tunsin syvästi alamittaisuuttani siellä.

Jouduin näin ollen olemaan poissa luennoilta puolitoista kuukautta, ennen kuin pääsin palaamaan Raamattukouluun. Syytin poissaolostani vihaamaani isääni ja valitin, että perheeni sairaus sotki opintoni. Mutta syytöksiä täynnä oleva sydämeni inhotti minua. Oli tuskallista nähdä, miten hirveä sydämeni oli. Palattuani kouluun kerron sydämeni tilan eräälle opettajalleni.

Hän sanoi minulle: "Hasebe, sinä olet ymmärtänyt pelastuksen aivan väärin. Juuri tuollaisen sydämesi tähden Jeesus kärsi sijastasi ristillä." Silloin vihdoinkin ymmärsin. En ollut lainkaan katsonut Jeesuksen ristin rakkauteen, olin vain tuijottanut omaan synkkään sydämeeni. Silloin ensi kertaa tajusin selkeästi, että Jeesuksen risti oli juuri minua varten.

Tällä tavalla Jumala kirkasti minulle rakkautensa: *”Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.”* (Room. 8:28)

Valmistuttuani Raamattukoulusta palasin Nagoyaan. Siellä osui käsiini Pihkalan oppitunneillaan jakama moniste, jota en aikanaan ollut lainkaan ymmärtänyt. Luin se nyt uudestaan ja iloitsin, miten hyvää opetusta siinä oli pelastumisesta ja uskossa kasvamisesta.

Haluan tästedeskin vaeltaa Herran Jeesuksen kanssa. Aina kun lankean syntiin saa toistuvasti palata Jeesuksen ristin ääreen. Saan uuden anteeksiantamuksen ja saan kasvaa armossa. Sen lisäksi haluan jakaa saamastani suuresta armosta niille, jotka eivät vielä tunne Vapahtajaa. Ennen kaikkea haluan kiittää Jumalaa rakkaudesta, joka on Jeesuksessa Kristuksessa. (Nagoya, 2016)

Johtopäätöksiä

Miten sinä hoidat ihmissuhteitasi? Näytteletkö ystävyyttä, vaikka olet katkera? Vai oletko juossut pois ja pakoon hankalista ihmissuhteitasi? Vai oletko ehkä jo nähnyt, että et kykene ihmissuhteitasi hoitamaan muuten kuin palaamalla anteeksiantavan Jeesuksen uhrin kautta taivaallisen Isän yhteyteen?

Herralla on suunnaton määrä anteeksiantamusta katuville syntisille, mutta ei yhtään niille, joilla ei mielestään ole syntiä ja jotka näkevät vain toisten synnit. Herra kutsuu sinua elämään niin, että sinun kaikissa ihmissuhteissasi on anteeksiantamuksen prosessi koko ajan käynnissä. Hänen armonsä rikkaudesta käsin se on mahdollista. Mutta vain Hänen yhteydessään. Herra kutsuu sinua luokseen!